ΑΜΒΩΝ ΠΑΓΓΑΙΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΤΟΣ 9ο - ΤΕΥΧΟΣ 42ο - ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2014

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΜΒΩΝ ΠΑΓΓΑΙΟΥ

Τριμηνιαῖο περιοδικό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Ἐλευθερουπόλεως

ΕΤΟΣ 9ο ΤΕΥΧΟΣ 42ο

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερά Μητρόπολις
Ἐλευθερουπόλεως
Τ.Κ. 641 00
Τηλ.: 25920-23450

Ἱδρυτής-Ἐκδότης
Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Ἐλευθερουπόλεως
κ. Χρυσόστομος

Ἐπιμέλεια ὕλης
Πρωτ. Ἀθαν. Παπαδάκης
Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος

Ἱστοσελίδα
www.imelef.gr

Διανέμεται δωρεάν
Συνδρομές προαιρετικές

Ἀριθμ. Λογ.: Τρ. Πειραιῶς
5270-046919-454

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ»
570 21 Ἀσπροβάλτα
Τηλ.: 23970 23313

Ἐγκύκλιος ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου 3

Τοῦ Πρωτ. Ἀθανασίου Παπαδάκη
Σημεῖα τῶν καιρῶν 5

Ἐγκύκλιος κατά τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Παρασκευήν 7

Τοῦ Μιχάλη Γ. Τρίτου, Κοσμήτορα Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.
Ἀναστάσιμες προτυπώσεις στόν Κανόνα τοῦ Πάσχα 9

Τοῦ Ἱεροδιδασκάλου Παντελεήμονος Μποσνακίδη
Γονεῖς τό ἰσχυρότερο πρότυπο 12

Τοῦ Ἱεροδ. Κυρίλλου Ποτηρένια, Θεολόγου
Ἡ ἐκκλησιαστική ἐκπαίδευση στη Δύση 15

Τοῦ Νικολάου Χατζητριανταφύλλου, Οἰκονομολόγου
Μετά τή Σταύρωση... ἡ Ἀνάσταση! 18

Λήξη Κατηχητικῶν καί Νεανικῶν Συντροφιῶν 2013-2014 19

Χρονικά 20

Ἐξώφυλλο: Ἱ.Μ. Ταξιάρχου Μιχαήλ Θάρρι Ρόδου
Ὀπισθόφυλλο: Ἀπό τή γιορτή λήξεως Κατηχητικῶν μαθημάτων.
Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια ἐξωφύλλου: π. Ἰωάννης Λιγνός.
Φωτογραφίες: Χρῆστος Κοκκινάκης.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΕΠΙ ΤΗι ΕΟΡΤΗι ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Πρὸς
Τὸν Ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸν
Τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσώστου Μητροπόλεως

«Εἰ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ἡμῶν…»
(Α΄ Κορ.15,17)

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες

Χριστὸς Ἀνέστη!

Ἡ ἐγκάρδια αἰσθήματα χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως ἀπευθύνομε πρὸς ὅλους σας τὸν Πασχάλιο χαιρετισμὸ τῆς πίστεώς μας καὶ εὐχόμεθα πατρικὰ ἡ Εὐλογία τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ πάντοτε νὰ εἶναι μαζί σας. Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν καὶ ἡ πανήγυρη τῶν πανηγύρεων, ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας, ἀνέκαθεν ὑπῆρξε ἡ πηγὴ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἀγαλλιάσεως τοῦ πιστοῦ χριστιανοῦ. Ὁ Ἀναστὰς ἐκ τοῦ Τάφου Κύριός μας ὄχι μόνο τότε, τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, στοὺς ἁγίους Ἀποστόλους Του ἐχάρισε «**χαρὰν μεγάλην**», ἀλλὰ τὴν ἴδια χαρὰ σκορπίζει σὲ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα ἢ καλύτερα σὲ ὅλη τὴν Κτίση, πού εἶναι τὸ ἔξοχό Του Δημιούργημα. Γι' αὐτὸ καὶ θὰ ψάλλωμε πάντοτε μὲ ἱερὸ ἐνθουσιασμό: «**Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτὸς οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια**»!

Καὶ ὁ λόγος αὐτῆς τῆς δικαιολογημένης παγκόσμιας χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης γιὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι σὲ ὅλους φανερός. Ὁ Κύριος μὲ τὸ τρισμέγιστο θαῦμα τῆς Ἀναστάσεώς Του μέσα ἀπὸ τὸν σκοτεινὸ τάφο ἔδωσε σὲ ὅλους νὰ ἐννοήσουν, ὅτι Αὐτὸς εἶναι ὁ κυρίαρχος, **ὁ Νικητὴς τοῦ μεγαλύτερου καὶ φοβερώτερου ἐχθροῦ τοῦ ἀνθρώπου**, τοῦ μέχρι τότε ἀνίκητου καὶ ἀκατάβλητου, δηλαδὴ τοῦ **θανάτου**. Ἀκόμη, γιὰ νὰ θυμηθοῦμε τὸν θεόπνευστο διδάσκαλό μας Ἀπόστολο Παῦλο, μὲ τὴν θεοπρεπῆ Του Ἀνάσταση ὁ Χριστὸς ἔδωσε οὐσία καὶ ὑπόσταση στὴν πίστη μας. «**Εἰ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται**, διεκήρυξε ὁ ἄξιος μαθητής Του, **ματαία ἡ πίστις ἡμῶν**». Ἐὰν δηλαδὴ δὲν πιστεύαμε στὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, τότε ἡ πίστη μας στὸ Πρόσωπό Του καὶ τὸ Εὐαγγέλιό Του δὲν θὰ εἶχε κανένα περιεχόμενο. Θὰ ἦταν ματαία, ἄνευ σημασίας!

Μάλιστα, ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί, τόση μεγάλη καὶ βαθειὰ σημασία ἔχει ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας! Εἶναι συνδεδεμένη μὲ αὐτὴν τὴν ὕπαρξή μας. Ὦ! δὲν περιορί-

ζεται στὰ ὡραῖα καὶ γραφικὰ πασχαλινὰ ἔθιμά μας. Οὔτε στὶς μεγαλοπρεπεῖς τελετὲς καὶ πανηγύρεις μας. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἔχει προπάντων ὑπερκόσμιες, μεταφυσικὲς διαστάσεις. Μὲ τὸ βαθύ της νόημα δίνει τὴν πρωτοπορία στὴ θρησκευτική μας πίστη καὶ **καθιστᾶ τὴν θρησκεία μας τὴν πνευματικώτερη θρησκεία ἐπάνω στὴ γῆ**.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ θεμέλιο τῆς ὑπάρξεώς μας.

Ἔτσι εὔχομαι ὅλοι μας νὰ ἐννοήσωμε τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Ὡς τὸ θεμέλιο τῆς πίστεώς μας, ἀλλὰ καὶ ὡς τὴ βάση καὶ τὸ θεμέλιο τῆς ὑπάρξεώς μας. Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Κύριός μας ὑπῆρξε σύμφωνα μὲ τὴν παράξενη ἔκφραση τοῦ Ἀποστόλου **ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν**. (Κολοσσαεῖς 1,18). Δηλαδὴ Ἐκεῖνος πού ἄνοιξε τὸ δρόμο γιὰ ἕναν ἄλλο κόσμο, πολὺ διαφορετικὸ ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμο τῆς φθορᾶς. Ἕναν κόσμο ἄφθαρτο, αἰώνιο, ἄχρονο. Σ' αὐτὸν τὸν κόσμο τῆς αἰώνιας νεότητος καὶ ἐμεῖς θὰ ὁδεύωμε ἀσφαλῶς, ἐὰν ἀπὸ τώρα, σ' αὐτὸν τὸν κόσμο ποὺ ζοῦμε, τηροῦμε τὰ προστάγματα τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ καὶ ἀγωνιζόμαστε κατὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ κακοῦ, τὸν ἀγώνα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀρετῆς.

Δέν θά νιώθουμε τόν ἑαυτό μας «ἄχθος ἀρούρης», περιττό βάρος τῆς γῆς. Τό ἄφευκτο τέλος μας δέν θά εἶναι ἡ γῆ, ἀλλά ἡ αἰώνια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Τότε, λοιπόν, πιστεύοντας ἀκράδαντα στήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἔχομε τὴν ἐλπίδα νὰ νικήσουμε καὶ ἐμεῖς τὴν φθορὰ καὶ τὸ πρόσκαιρο καὶ νὰ ζήσουμε μαζὶ μὲ τὸν Χριστό μας τὴν αἰώνια χαρὰ καὶ δόξα καὶ ζωὴ τῆς Ἀναστάσεώς Του. Ἀμὴν

Παντοτεινὸς εὐχέτης σας

† Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

«Δεῦτε λάβετε φῶς...»

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Πρωτ/ρου Ἀθανασίου Παπαδάκη
Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου

Πασίδηλον καὶ πασιφανὲς καὶ γνωστὸ πλέον σὲ ὅλους εἶναι τὸ γεγονὸς τῆς πνευματικῆς μας ἁλώσεως πρὸς τὸ παρόν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐδαφικῆς πρὸς τὸ μέλλον, καθ' ὅτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, πράγματα τὰ ὁποῖα ἀπεύχομαι νὰ συμβοῦν στὴν πατρίδα μας καὶ εἴθε νὰ εἶναι μόνο σκέψεις προσωπικές.

Δὲν θὰ ἤθελα ποτὲ νὰ φθάσω στὸ φρικτὸ ἐκεῖνο σημεῖο νὰ ἀκουσθῆ ἡ πικρὴ ἐκείνη φράση «**ἐάλω ἡ πατρίς**», ὅπως κάποτε ἠκούσθη «**ἐάλω ἡ Πόλις**». Πικραίνομαι δέ ἀκόμη περισσότερο ὄχι γιὰ τὸ ὅτι βλέπω τὴν ἐφαρμογὴ σκέψεων καὶ πράξεων σκοτεινῶν δυνάμεων στὴν Πατρίδα μας, οἱ ὁποῖες προσπαθοῦν νὰ ἀποδυναμώσουν τὸν ὀρθόδοξο λαό μας καὶ νὰ ἐφαρμόσουν τὴν ὕπουλη, καταχθόνια καὶ καταστροφικὴ ἔννοια μίας **πολυπολιτισμικῆς** Ἑλλάδας, ὅπου θὰ συγχρῶνται ἀλλόφυλοι καὶ ἀλλόθρησκοι μὲ τοὺς αὐτόχθονες καὶ ὅπου θὰ προσπαθοῦν νὰ ἐπιβάλλουν τὴν θέλησή τους στὸν ἤδη ἀσθενῆ καὶ οἰκονομικῶς καταρρέοντα Ἑλληνικὸ πληθυσμό. Ὅμως καὶ αὐτὰ δὲν μᾶς τρομάζουν διότι ἔχει ἀκόμα ἀντοχές, ἀντισώματα καὶ αὐτοάμυνα.

Μᾶς τρομάζουν ὅμως κάποιοι καινοφανεῖς **προοδευτικοί**, οἱ ὁποῖοι μὲ λόγους ὑβριστικούς, ἰσοπεδωτικούς, ἀρνητικούς, ἀνορθόδοξους καὶ ἀντεθνικοὺς ἐπιφέρουν τεράστια ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ καταστροφή. Καὶ συγκεκριμένα ἀναφερόμεθα στὰ δημοσιεύματα κάποιου Νίκου Δήμου, ὁ ὁποῖος λυσσωδῶς καὶ πεισμόνως ἐν μέσῳ Μ. Ἑβδομάδος ἐπιτέθηκε σ' ὅτι

ὡραιότερον καὶ τιμαλφέστερον ἔχει νὰ ἐπιδείξει ἡ ἀμώμητος πίστη μας, στὸν Πανάγιο Τάφο καὶ στὸ ἄκτιστον Φῶς.

Ἐμεῖς δὲν ἐπιτεθήκαμε στὶς πολιτικὲς του πεποιθήσεις, οὔτε πόλεμο τοῦ κάναμε, οὔτε τὸν ὑποχρεώσαμε νὰ ἀκολουθήσει τὴν πίστι μας. Ζεῖ καὶ χωρὶς αὐτὸν ἡ Ὀρθοδοξία μας. Αὐτὸς ὅμως γιατί ἐκφράζεται μὲ τόσο μένος; Τὸν λυπεῖ τὸ γεγονὸς τῆς ὕπαρξης ἑλληνορθοδόξων προσκυνημάτων μὲ τὴ γαλανόλευκη ἀνυψωμένη σὲ τόπους ὅπου μάρτυρες μοναχοί, μάρτυρες Ἕλληνες, μὲ μύριους κινδύνους καὶ προσωπικὰ ὁλοκαυτώματα προασπίζονται τοὺς Ἁγίους ἐκείνους Τόπους;

Ἐναγώνια ἐρωτήματα ἐξ ἀφορμῆς τῆς προκλητικῆς δήλωσης τοῦ Νίκου Δήμου.

Κύριε Δήμου, σοῦ ἄρεσε ἡ φωτιὰ πού ἄναψε κάτω στὸ Σινά, ὅπου κάποιοι φανατικοὶ μουσουλμάνοι, ἕνα μοναστήρι μὲ δεκαπέντε αἰώνων ἑλληνικὴ παρουσία θέλουν νὰ τό ἰσοπεδώσουν;

Ἔχεις πάει ποτὲ στοὺς Ἁγίους Τόπους γιὰ νὰ δεῖς μὲ πόση αὐταπάρνηση, αὐτοθυσία καὶ γενναιότητα πρὸ τῆς βουλιμίας ὁμοδόξων, ἑτεροδόξων καὶ ἀλλοθρήσκων, προσπαθοῦν νὰ κρατήσουν οἱ ἐλάχιστοι ἐναπομείναντες πατέρες αὐτοὺς τοὺς θησαυροὺς ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τὴν ἑλληνιστικὴ ἐποχή, συνεχίζουν στὴ Βυζαντινὴ καὶ φθάνουν μέχρι τὶς μέρες μας;

Μήπως κάποιες τέτοιες **προκλητικὲς ἀμφισβητήσεις** δίνουν τροφὴ καὶ εἰς τοὺς πέριξ ἡμῶν «καλούς» γείτονες, ὥστε πρωθυπουργὸς γείτονος χώρας, τὸ κλέος καὶ ἀγλάϊσμα τῆς Ὀρθοδοξίας μας, τὸ παλλάδιον τοῦ γένους μας τὴν Ἁγιά – Σοφιά μας, νά θέλει νὰ τὴν μετατρέψει σὲ Μουσουλμανικὸ τέμενος καὶ νὰ μπεῖ ὡς ἄλλος Μωάμεθ στὶς 29 Μαΐου, τὴν ἀποφράδα αὐτὴ ἡμερομηνία τοῦ ἑλληνισμοῦ γιὰ νὰ προσευχηθεῖ; Μήπως μ' αὐτὲς ὅλες τὶς ἀμφισβητήσεις ἀποδυναμώνεται καὶ ἡ πίστις τῶν ἀδυνάτων καὶ ἐπισπεύδουμε ὀλεθρο ἐθνικό; Μήπως μ' αὐτὲς τὶς ἀμφισβητήσεις καὶ πολεμικὲς ἡ ἤδη **παραπαίουσα νεότητά μας παρασυρόμενη ἀμβλύνει περισσότερο τὰ ἐθνικὰ καὶ θρησκευτικὰ της πιστεύω**; Μήπως μ' αὐτὲς τὶς ἀμφισβητήσεις ὁ συρφετὸς ἀλλοθρήσκων ποὺ κατακλύζει τὴ χώρα μας καὶ ποὺ βαρύνεται μὲ τόσα εἰδεχθῆ ἐγκλήματα σὲ βάρος Χριστιανῶν παίρνει ἀφορμὴ νὰ διαπομπεύει τὰ ἱερὰ καὶ ὅσια τῆς πίστεώς μας καὶ τοῦ Γένους μας καὶ νὰ μᾶς θεωρεῖ ἀγύρτες καὶ τσαρλατάνους;

Κύριε Δήμου,

Ἐμᾶς δὲν μᾶς διακατέχει οὔτε ἐκδικητικὸν μένος, οὔτε παραληρήματα μίσους, οὔτε διάθεσις ἀντεκδικήσεως. Ἐμεῖς εἴμεθα ἄνθρωποι πεπληρωμένοι ἀπὸ τὸ Φῶς, τὸ ὁποῖον σεῖς διώκετε καὶ εὐχόμεθα αὐτὴ ἡ πηγὴ τοῦ Φωτός, ἡ ὁποία ἐπλήρωσε «οὐρανὸν τε καὶ γῆν καὶ τὰ καταχθόνια» νὰ φωτίσει καὶ σᾶς ὅπου καὶ ἂν βρίσκεσθε, ὥστε νὰ ἔλθετε εἰς ἐπίγνωσιν σκέψεων καὶ λόγων καὶ πράξεων.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πρὸς
Τὸν Ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸν
Τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσώστου Μητροπόλεως

«...ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον... Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν» (Α΄ Κορ. α΄ 23-24).

Πάντοτε, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὀφείλομε ὡς χριστιανοὶ νὰ ἐνθυμούμεθα τὸν Λυτρωτὴν μας Ἰησοῦν Χριστὸν γιὰ ὅσα ἀνεκτίμητα ἀγαθὰ καὶ εὐεργεσίες μᾶς ἔχει δωρήσει ἐρχόμενος στὴ γῆ . Προπάντων ὅμως ὀφείλομε νὰ μή λησμονοῦμε ποτέ τὴν ὑπέρτατη καὶ μοναδικὴ Θυσία Του, τὴν ὁποίαν προσέφερε γιὰ τὴ σωτηρία μας ἐπάνω στὸ Σταυρό.

Ὁ «προβληματισμός» μας ἐνώπιον τοῦ Ἐσταυρωμένου.

Ἰδιαιτέρως ὅμως μνημονεύομε μὲ εὐγνωμοσύνη τὴ Σταυρικὴ Θυσία τοῦ Χριστοῦ μας σήμερα, κατὰ τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Παρασκευή. Σήμερα μὲ τοὺς ἔξοχους ὕμνους καὶ τὶς κατανυκτικὲς Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας μας ξαναζοῦμε καὶ μὲ τὸ πνεῦμα καὶ μὲ τὴν καρδιά μας τὸ Θεῖο Δρᾶμα. «***Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας***...»

Σήμερα ἐπίσης ἀκοῦμε ξανὰ τὸν ζωηρὸ ***προβληματισμὸ*** ἁγίων καὶ θεοφώτιστων ἀνδρῶν καὶ διδασκάλων τῆς πίστεώς μας, καθὼς φέρουν μὲ σεβασμὸ καὶ περίσκεψη τὸν Ἐσταυρωμένο στὸ ἐπίκεντρο τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τοῦτο, διότι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ κυρίως ἡ Θυσία Του ἐπάνω στὸν Σταυρό, θὰ κινῆ πάντοτε τὸ ἐνδιαφέρον ὅλων, ἀκόμη καὶ αὐτῶν τῶν ἀδιάφορων στὰ θέματα τῆς θρησκείας συνανθρώπων μας.

Καὶ αὐτὸν τὸν πάντα ἐπίκαιρο προβληματισμό, ὅσον ἀφορᾶ τὴ θέση τοῦ Ἐσταυρωμένου ὄχι μόνο μέσα στὴν Ἱστορία, τὴν ὁποίαν πράγματι ἐχώρισε στὰ δύο, στὴν πρὸ Χριστοῦ καὶ τὴν μετὰ Χριστὸν ἐποχή, ἀλλὰ καὶ στὴ ζωὴ τοῦ κάθε ἀνθρώπου, πολὺ ἐκφραστικὰ τὸν διετύπωσε ἐκεῖνος, πού κυριολεκτικὰ ἑταύτισε ἀπόλυτα τὴ ζωή του μὲ τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, δηλαδὴ ὁ πρῶτος μετὰ τὸν Ἕνα Ἀπόστολος Παῦλος. Τὶς σκέψεις του αὐτὲς καὶ τὸν προβληματισμὸ του τὰ ἔγραψε κάποτε σαφέστατα σὲ Ἐπιστολή του στοὺς προγόνους μας τῆς Κορίνθου καὶ τέτοια ξεχωριστὴ ἡμέρα, Μεγάλη Παρασκευή, ὡς ἐπίκαιρα μᾶς τὰ ξαναθυμίζει ἡ Ἐκκλησία.

Γιὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, λοιπόν, τὸν Διδάσκαλο τῆς Οἰκουμένης, τὸν πιὸ θερμὸ καὶ δραστήριο κήρυκα τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ἐσταυρωμένος Κύριός μας δυστυχῶς δὲν εἶναι ἀποδεκτὸς ἀπὸ ὅλους τους ἀνθρώπους. ***Γιὰ κάποιους ὁ Χριστὸς εἶναι πέτρα σκανδάλου, γιὰ ἄλλους ἕνα θέμα ἄνευ σημασίας, ἕνα τίποτε, καλύτερα μία ἀνοησία.*** Ἤμαρτον Κύριε! Ἔτσι οἱ προσηλωμένοι ἀκόμη στὴν παλιὰ Θρησκεία τοῦ Νόμου, οἱ τυπολάτρες καὶ «λογικοὶ» Ἰουδαῖοι, ἦταν ἀδύνατον νὰ παραδεχθοῦν,

ὅτι ἕνας Υἱὸς Θεοῦ, πού ὑποσχόταν τὴ λύτρωση καὶ τὴ σωτηρία, ἔφθασε σὲ τέτοιο σημεῖο ἔσχατης ἀδυναμίας, ὥστε νὰ ὑποστῆ τὸν πιὸ ἐξευτελιστικὸ καὶ ἐπώδυνο θάνατο. Οἱ ἄλλοι πάλι, οἱ ἐθνικοί, ἐξίσου «λογικοὶ» καὶ φιλοσοφημένοι ἄνθρωποι, ἑρμήνευαν μία τέτοια θρησκευτικὴ θεωρία, δηλαδὴ ἕναν ἐσταυρωμένο, νεκρὸ Θεό, ὡς καθαρὴ ἀνοησία!

Ἀλλὰ καὶ σήμερα, ἀτενίζοντας μὲ δέος τὸν Κύριο καθημαγμένο ἐπάνω στὸ Σταυρὸ ἤ ἄπνουν, νεκρὸν, μέσα στὸν Τάφο καὶ βλέποντας προσεκτικὰ τί συμβαίνει γύρω μας, στὸ ἴδιο θλιβερὸ συμπέρασμα θὰ καταλήξουμε: Γιὰ πολλούς, μικροὺς καὶ μεγάλους, ὁ Κύριός μας εἶναι μία ἀδύναμη, ἀνίσχυρη ὕπαρξη. Ὅτι ἀπὸ Ἐκεῖνον πολὺ λίγα μπορεῖ νὰ περιμένομε, εἴτε ὡς ἄτομα, εἴτε ὡς λαοί. ***Γι' αὐτὸ καὶ στὰ τόσα προβλήματα, πού ἀντιμετωπίζομε, δὲν ζητοῦμε τὴ λύση τους σ' Ἐκεῖνον καὶ τὸ Εὐαγγέλιό Του, ἀλλὰ εἴτε στὸ ἀδύναμο μυαλό μας, εἴτε ,σὲ ἄλλα κοσμικὰ εὐαγγέλια καὶ κοινωνικὲς θεωρίες.*** Καί ἐνῶ τὴ σωστὴ λύση τὴν κρατᾶ στὰ χέρια Του, ἐμεῖς ψάχνομε ἐναγώνια νὰ τὴν βροῦμε κάπου ἀλλοῦ.

Καὶ ὅμως, ἀγαπητοί ἀδελφοί, γιὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο καὶ τοὺς ὁμοιούς του πιστοὺς χριστιανούς, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ***ὁ δι' ἡμᾶς Σταυρωθείς καὶ Ταφείς, δὲν εἶναι οὔτε σκάνδαλο, οὔτε πρόβλημα καὶ ἀπορία, οὔτε ἕνα τίποτε, μία μωρία, ἀλλὰ «Θεοῦ Δύναμις καὶ Θεοῦ Σοφία»***! Δηλαδὴ ὁ Παντοδύναμος καὶ Πάνσοφος Θεός!

Πότε, ἄραγε, θὰ Τὸν πιστεύσωμε ἔτσι ὡς Θεὸν Παντοδύναμο καὶ Πάνσοφο; Πότε θά Τόν τιμοῦμε, ὄχι μόνο τέτοιες μεγάλες ἡμέρες, ἀλλά ὅλο τό χρόνο, ὡς Τόν Μοναδικό Σωτήρα καί Λυτρωτή; Μόνο τότε θὰ διαλυθοῦν τὰ ἀδιέξοδα, μόνο τότε θὰ ἔλθη ἡ πολυπόθητη λύση, μόνο τότε θὰ ἀνατείλουν ἡμέρες καλύτερες γιὰ τὸν καθένα μας, γιὰ ὁλόκληρη τὴν πατρίδα.

Εἴθε νὰ ἐξαφανισθοῦν δισταγμοὶ καὶ ἀπιστία καὶ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ νὰ φωτίση νοῦ καὶ καρδιά, ὥστε νὰ πάρη τὴν καλύτερη πορεία της στὴν ἱστορία ἡ πατρίδα μας. Ἀμὴν

Διάπυρος πρός τόν Ἐσταυρωμένον Κύριον εὐχέτης σας

† Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

«Αἱ γενέαι πᾶσαι...»

Ἀναστάσιμες προτυπώσεις

ΣΤΟΝ ΚΑΝΟΝΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Τοῦ ΜΙΧΑΛΗ Γ. ΤΡΙΤΟΥ,
Κοσμήτορα Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

1. Ποιητικό ἀριστούργημα

Κανένα ἄλλο ὑμνολογικό κείμενο δέν εἶναι σέ θέση νά ἐκφράσει μέ τόση δύναμη καί πληρότητα τή λυτρωτική, ὑπαρξιακή καί μεταφυσική διάσταση τῆς Ἀναστάσεως, ὅσο ὁ ἀνυπέρβλητος κανόνας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Πρόκειται γιά ἕνα **ἀριστούργημα** τῆς βυζαντινῆς ποιήσεως καί ἕνα ἀπό τά ὑπεροχότερα κείμενα τῆς παγκόσμιας φιλολογικῆς παραγωγῆς. Γεμᾶτος ὑψηλῆς πνευματικότητας λυρικές ἐκφράσεις καί σωστικά μηνύματα ὁ κανόνας τοῦ Δαμασκηνοῦ ἀναγγέλλει στόν ἄνθρωπο τῆς κάθε ἐποχῆς «**τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα**» τῆς καταργήσεως τοῦ θανάτου, τῆς πληρότητας τῆς ζωῆς καί τοῦ ἐσχατολογικοῦ θριάμβου. Κυρίως ὅμως τονίζει τίς διαστάσεις καί τήν ποιότητα τῆς ἀναστάσιμης χαρᾶς, ὑποδεικνύει τόν τρόπο καί θέτει τίς προϋποθέσεις γιά τή θέα τοῦ Ἀναστάντος καί ἐνισχύει τόν ἄνθρωπο στήν ὑπέρβαση τοῦ φυσικοῦ καί ἠθικοῦ κακοῦ μέ τό ὅραμα καί τή βεβαιότητα τῆς μετοχῆς «ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας» Του.

Ὑπέροχες ποιητικές ἐκφράσεις, ἐπιλογή τῶν πλέον ἐντυπωσιακῶν λέξεων ἀπό τό πλούσιο λεξιλόγιο τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας, θερμή πνοή πίστεως καί ἐλπίδας καί κυρίως ξεχείλισμα δυνατῶν βιωματικῶν καταστάσεων εἶναι τά κύρια στοιχεῖα πού συνθέτουν τή μεγαλωσύνη τοῦ ὑπέροχου αὐτοῦ κανόνα.

Ἕνα βασικό στοιχεῖο πού παρατηρεῖ κανείς σ' αὐτόν τόν ὕμνο εἶναι οἱ ἀναστάσιμες παλαιοδιαθηκικές προτυπώσεις, πού εἶναι διάχυτες σέ ὅλα τά τροπάρια τοῦ κανόνα. Μέ τίς σπουδαιότερες ἀπό αὐτές θά ἀσχοληθοῦμε στό παρόν γιορταστικό ἄρθρο.

2. Δουλεία Αἰγυπτίων

• Ἡ πρώτη παλαιοδιαθηκική ἀναστάσιμη προτύπωση βρίσκεται στόν εἱρμό τῆς πρώτης ὠδῆς τοῦ κανόνα καί ἀναφέρεται στή λέξη Πάσχα. Ὅπως εἶναι γνωστό, στά ἑβραϊκά ἡ λέξη **Πάσχα σημαίνει διάβαση**. Γιά τούς Ἑβραίους Πάσχα σήμαινε τή διάσωσή τους ἀπό τή δου-

λεία τῶν Αἰγυπτίων καί τήν ἐγκατάστασή τους στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας[1]. Γιά τούς χριστιανούς Πάσχα σημαίνει πέρασμα ἀπό τό θάνατο στή ζωή, ἀπό τή σκλαβιά τῆς ἁμαρτίας στήν ἐλευθερία τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ, ἀπό τίς ἀρνητικές δυνάμεις τοῦ κόσμου στίς θετικές ἀναστάσιμες δυνάμεις. Καί ὅπως τότε οἱ λυτρωμένοι ἀπό τή δουλεία τοῦ Φαραώ Ἑβραῖοι ἔψαλλαν ἐπινίκιο ὕμνο, κατά παρόμοιο τρόπο ὁ νεός Ἰσραήλ τῆς χάριτος ψέλνει τόν ὕμνο τοῦ θριάμβου, ἀφοῦ ὁ Ἀναστάς Κύριος «**ἐκ θανάτου πρός ζωήν καί ἐκ γῆς πρός οὐρανόν ἡμᾶς διεβίβασεν**»[2]. Ὅπως γράφει ὁ ἅγιος **Γρηγόριος ὁ Θεολόγος** «Τό Πάσχα τοῦτο, τό μέγα τε καί σεβάσμιον, φάσκα τοῖς Ἑβραίοις προσαγορεύεται, κατά τήν ἐκείνων φωνήν, δηλοῖ δέ ἡ φωνή τήν διάβασιν, ἱστορικῶς, διά τήν ἐξ Αἰγύπτου πρός τήν Χαναναίαν φυγήν καί μετανάστευσιν· πνευματικῶς δέ τήν ἐκ τῶν κάτω πρός τά ἄνω, καί τήν γῆν τῆς ἐπαγγελίας πρόοδον καί ἀνάβασιν»[3].

3. Νερό ἀπό τό βράχο

• Δεύτερη ἀναστάσιμη προτύπωση εἶναι τό «**καινόν πόμα, τό τερατουργούμενον οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου**»[4], ὅπως ψέλνει χαρακτηριστικά ὁ ἱερός ὑμνογράφος στόν εἱρμό τῆς γ΄ ὠδῆς. Σύμφωνα μέ τή διήγηση τοῦ βιβλίου τῆς Ἐξόδου, ὅταν οἱ Ἰσραηλίτες δίψασαν στήν ἔρημο, ὁ Μωϋσῆς μέ τή ράβδο χτύπησε τήν ἄγονη πέτρα, ἀπό τήν ὁποία ἔρρευσε ἄφθονο νερό καί ὁ λαός ξεδίψασε[5]. Τό γεγονός αὐτό προτυπώνει τό «καινόν πόμα», πού ἐκπορεύεται ἀπό τό ζωηφόρο τάφο τῆς Ἱερουσαλήμ καί εἶναι πηγή ἀφθαρσίας. Πρόκειται γιά τό θεοΐδρυτο **μυστήριο τῆς θείας εὐχαριστίας**, τό κατεξοχήν πασχάλιο δεῖπνο τῆς ἐκκλησίας, πού προσφέρεται «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί ζωήν αἰώνιον». Μέ αὐτή ὁ πιστός ζεῖ τό Πάσχα, τό ἐκπληκτικό αὐτό πέρασμα σέ μία ἄλλη πραγματικότητα, «**τήν ἄλλην βιοτήν τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν**»[6].

4. Ἀββακούμ

• Στόν εἱρμό τῆς δ΄ ὠδῆς ὁ ἱερός ὑμνογράφος μέ μοναδική ποιητική δεξιοτεχνία προσκαλεῖ τόν προφήτη Ἀββακούμ γιά νά κηρύξει τήν Ἀνάσταση. Ὁ προφήτης Ἀββακούμ προκειμένου νά δεχθεῖ τόν προφητικό λόγο «**ἔστη ἐπί τῆς φυλακῆς καί ἐπέβη ἐπί πέτρας**»[7]. Ὁ ὑμνογράφος προσκαλεῖ τόν Ἀββακούμ νά σταθεῖ στήν πνευματική πέτρα γιά νά δείξει στήν ἀνθρωπότητα τόν «**φαεσφόρον ἄγγελον**», ὁ ὁποῖος στέκεται δίπλα ἀπό τό κενό μνημεῖο καί ἀναγγέλλει στόν κόσμο «**ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος**»[8].

Ἡ Παλαιά Διαθήκη στήν Ἀναστάσιμη Ἐκκλησιαστική ποίηση

5. Ὁ Ἀμνός

• Στό τρίτο τροπάριο τῆς ἴδιας ὠδῆς ὁ Χριστός ὀνομάζεται «**ἐνιαύσιος ἀμνός**». Οἱ Ἑβραῖοι γιά νά θυμοῦνται τή σωτηρία τους ἀπό τή σκλαβιά τῶν Αἰγυπτίων θυσίαζαν τόν πασχάλιο ἀμνό, πού ἦταν ἐνιαύσιος, δηλ. ἑνός ἔτους[9]. Ὁ ἀμνός αὐτός ἀποτελεῖ προτύπωση τοῦ ἀμνοῦ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού θυσιάστηκε «ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας». Ἡ βρώση τοῦ πασχαλίου ἀμνοῦ προτυπώνει τό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, κατά τήν ὁποία προσφέρεται «εἰς βρῶσιν καί πόσιν τοῖς πιστοῖς» ὁ Ἀμνός τοῦ Θεοῦ.

6. Δαβίδ καί Κιβωτός

• Τό τέταρτο τροπάριο τῆς δ΄ ὠδῆς παραλληλίζει τόν προφητάνακτα Δαβίδ μέ τό λαό τοῦ Θεοῦ. Ὅπως ὁ Δαβίδ, ὅταν ὁδήγησε τήν Κιβωτό τῆς Διαθήκης ἀπό τήν πόλη Ἰαρίμ στά Ἱεροσόλυμα[10], χόρευε ἀπό χαρά γιά τό μεγάλο ἐκεῖνο γεγονός[11], ἔτσι καί τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας εὐφραίνεται, βλέποντας «τήν τῶν συμβόλων ἔκβασιν» νά ἐκπληρώνεται στό μεγάλο γεγονός τῆς Ανα-

1. Ἔξοδ. ιβ΄, 1 καί ἑξῆς.
2. Πεντηκοστάριον, ἔκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἐν Ἀθήναις 1959, σ. 2.
3. Migne P.G. 36, 636B.
4. Πεντηκοστάριον, ὅ.π. σ. 2.
5. Ἔξοδ. ιζ΄, 3 καί ἑξῆς.
6. Πεντηκοστάριον, ὅ.π. σ. 4.
7. Ἀβ. β΄, 1 καί ἑξῆς.
8. Πεντηκοστάριον, ὅ.π. σ. 3.
9. Ἔξοδ. ιβ΄, 5.
10. Παραλ. Α΄, ιγ΄, 5.

στάσεως. Ἡ Ἐκκλησία, ὡς ἡ νέα κιβωτός τῆς χάριτος, θεμελιώθηκε στή δύναμη τοῦ σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως, γι' αὐτό εἶναι ἀμετακίνητη στό διηνεκές.

7. Ἰωνᾶς

• Ἡ περιπέτεια τοῦ Ἰωνᾶ παρουσιάζεται στόν εἱρμό τῆς στ΄ ὠδῆς ὡς μία ἀπό τίς σπουδαιότερες προτυπώσεις τῆς Ἀναστάσεως. Ὅπως εἶναι γνωστό, ὁ Ἰωνάς πῆρε ἐντολή ἀπό τό Θεό νά κηρύξει μετάνοια στήν πόλη Νινευΐ[12]. Ἀπείθησε ὅμως στή θεϊκή ἐντολή καί ἐπιβιβάστηκε σέ πλοῖο γιά νά μεταβεῖ στήν πόλη Θαρσίς. Γι' αὐτό καί τιμωρήθηκε ἀπό τό Θεό. Τό πλοῖο στό ὁποῖο ἐπέβαινε κινδύνευσε νά καταποντισθεῖ. Ὁ Ἰωνάς, ἔχοντας συναίσθηση τῆς ἁμαρτωλότητάς του, ζήτησε ἀπό τό πλήρωμα νά τόν ρίξει στή θάλασσα, κάτι πού ἔγινε. Μέ ἐντολή τοῦ Θεοῦ θαλάσσιο κῆτος κατάπιε τόν Ἰωνά, ὁ ὁποῖος ἔμεινε στήν κοιλιά του τρεῖς ἡμέρες καί τρεῖς νύχτες. Τελικά τό κῆτος ἔβγαλε τόν προφήτη στήν ξηρά καί ἐκεῖνος πῆγε στή Νινευΐ γιά νά ἐκτελέσει τή θεϊκή ἐντολή. Ἡ παραμονή τοῦ Ἰωνᾶ στήν κοιλιά τοῦ κήτους καί ἡ θαυμαστή ἔξοδός του ἀπό αὐτό ἀποτελοῦν προεικονίσεις τῆς τριημέρου ταφῆς καί Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος εἶχε χρησιμοποιήσει τήν περίπτωση τοῦ Ἰωνᾶ ὡς προτύπωση τῆς τριημέρου ταφῆς καί Ἀναστάσεώς του. «**Ὥσπερ γάρ ἐγένετο Ἰωνάς ὁ προφήτης ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καί τρεῖς νύκτας, οὕτως ἔσται καί ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καί τρεῖς νύκτας**»[13].

8. Ὁ Μωϋσῆς

• Ὁ Μωυσῆς εἶχε ὀνομάσει τή μεγάλη ἡμέρα τοῦ ἑβραϊκοῦ Πάσχα κλητή καί ἁγία ἡμέρα. «**Καί ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κληθήσεται ἁγία καί ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητή ἁγία ἔσται ὑμῖν**»[14]. Κλητή ὀνομάστηκε ἡ ἡμέρα τοῦ ἑβραϊκοῦ Πάσχα, γιατί ἐκλέχτηκε ἀπό τόν ἴδιο τό Θεό. Ἁγία, γιατί ἦταν ἀφιερωμένη σ' Αὐτόν. Τίς φράσεις κλητή καί ἁγία χρησιμοποιεῖ καί ὁ ἱερός ὑμνογράφος στόν εἱρμό της η΄ ὠδῆς τοῦ κανόνα τοῦ Πάσχα. Κλητή, γιατί ἀποτελεῖ «τόν αἰώνιον σαββατισμόν, τήν ἡμέραν τήν ὀγδόην, ὡς ἀπαρχήν τοῦ μυστηριακοῦ χρόνου τῆς Βασιλείας, ὡς ἀφετηρία ἀνακαινώσεως τοῦ σύμπαντος»[15]. Ἁγία, γιατί εἶναι ἡ κατ' ἐξοχήν ἡμέρα, πού εἶναι ἀφιερωμένη στόν Κύριο.

9. Ἠσαΐας

• Στόν εἱρμό τῆς θ΄ ὠδῆς ὁ ὑμνογράφος ἐπεξεργάζεται ποιητικά καί προσαρμόζει στήν ἀναστάσιμη δόξα τῆς Ἐκκλησίας τήν προφητεία τοῦ Ἠσαΐα: «**Φωτίζου, φωτίζου Ἱερουσαλήμ, ἥκει γάρ σου τό φῶς, καί ἡ δόξα Κυρίου ἐπί σέ ἀνατέταλκεν**»[16]. Ἀπό αὐτή τήν προφητεία προέρχεται ὁ ὕμνος «φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ, ἡ γάρ δόξα Κυρίου ἐπί σέ ἀνέτειλε»[17]. Μέ τή φράση «Νέα Ἱερουσαλήμ» ἐννοεῖται ἡ Ἐκκλησία καί μέ τή φράση «δόξα Κυρίου» ἡ ἔνδοξη Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἀπό τήν ὁποία ἐκπορεύεται ἡ θεϊκή δόξα.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία προτυπώνεται θαυμάσια στόν κανόνα τοῦ Πάσχα μέ πολλές παλαιοδιαθηκικές προεικονίσεις, ἀποτελεῖ θριαμβευτικό γεγονός καθολικῆς σημασίας καί δυνάμεως. Μέ τήν Ἀνάσταση συντρίβεται ἡ δύναμη τοῦ διαβόλου, νεκρώνεται ὁ θάνατος, ἐξαφανίζεται ἡ φθορά. Γι' αὐτό ἀποτελεῖ τήν κατεξοχή «**ἑορτῶν ἑορτή καί πανήγυριν πανηγύρεων**»[18]. Δικαιολογημένα, ὁ ἅγιος **Γρηγόριος ὁ Θεολόγος** ἀναφωνεῖ «…Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅσος τέ ὁρατός, καί ὅσος ἀόρατος. Χριστός ἐκ νεκρῶν, συνεγείρεσθε, Χριστός εἰς ἑαυτόν, ἐπανέρχεσθε, Χριστός ἐκ τάφων, ἐλευθερώθητε τῶν δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας. Πύλαι ἅδου ἀνοίγονται, καί θάνατος καταλύεται, καί ὁ παλαιός Ἀδάμ ἀποτίθεται, καί ὁ νέος συμπληροῦται, εἰ τίς ἐν Χριστῷ καινή κτίσις, ἀνακαινίζεσθε…»[19].

11. Παραλ. Α΄, ιε΄.
12. Ἰωνᾶ α΄, 2.
13. Ματθ. ιβ΄, 40.
14. Ἔξοδ. ιβ΄, 16.
15. Ἀνδρέου Θεοδώρου, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, Ἀθῆναι 1976, σ. 8.
16. Ἡσ. ξ΄, 1.
17. Πεντηκοστάριον, ὅ.π. σ. 4.
18. Ὅ.π., σ. 4.
19. Migne, PG 36, 624AB.

ΓΟΝΕΙΣ
ΤΟ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟ ΠΡΟΤΥΠΟ

Τοῦ Ἱεροδιδασκάλου
Παντελεήμονος Μποσνακίδη

1. Μιμητική τάση.

Μία ἀπό τίς πιό σημαντικές δεξιότητες τῶν παιδιῶν, εἶναι ἡ ἱκανότητά τους νά παρατηροῦν, νά παρατηροῦν καί νά ἐπεξεργάζονται τούς πάντες καί τά πάντα.

Ὅλες οἱ ἔρευνες δείχνουν τήν τάση καί τή θέληση τῶν παιδιῶν νά μιμοῦνται τή συμπεριφορά τῶν μεγάλων καί ἰδίως τῶν γονιῶν τους. Δείχνουν ἐπίσης ὅτι τά παιδιά μεγαλώνοντας, ὅλο καί περισσότερο, μοιάζουν τούς γονεῖς των σχεδόν σέ ὅλες τίς ἀντιδράσεις.

Τά μικρά παιδιά ἀναπτύσσονται καί ἀνακαλύπτουν τόν κόσμο μέσα ἀπό τή διαδικασία τῆς μίμησης. Οἱ γονεῖς εἶναι οἱ πρώτοι ἄνθρωποι πού βοηθοῦν τό παιδί νά μάθει νά μιλᾶ, νά περπατάει καί νά συμπεριφέρεται. Ἐνέργειες πού χαρακτηρίζουν ἕναν ἄνθρωπο, εὐγενικό, καλό, ἤρεμο, συνετό, ἀπότομο, θυμώδη κ.ἄ. Συνήθως τά μικρά παιδιά μέσα ἀπό τό παιχνίδι αὐτό τῶν ρόλων, μέ τή μίμηση, μαθαίνουν γιά τόν κόσμο τῶν μεγάλων. Π.χ. προσποιοῦνται ὅτι ὁδηγοῦν, χρησιμοποιοῦν τό μολύβι γιά τσιγάρο, τά κορίτσια φοροῦν τά παπούτσια καί τά ρούχα τῶν μαμάδων. **Ἡ μίμηση**, δηλαδή **σημαίνει γνώση γιά τά παιδιά**. Γνώση ἀνεξίτηλα γραμμένη στό καθαρό μυαλό του καί τήν ἀπονήρευτη ψυχή του. Αὐτό ἀποτελεῖ ἕνα ἀπό τά σπουδαιότερα στάδια στήν πορεία τῆς ἀνάπτυξής του, ἀφοῦ δέν εἶναι μόνο ἕνα παιχνίδι, ἀλλά καί ἕνας δρόμος πού ὁδηγεῖ σέ νέες ἐμπειρίες, στήν προσπάθεια νά ἱκανοποιήσει τίς δικές του ἀνάγκες.

Κοινωνικοί ἐπιστήμονες καί γενετιστές ἔχουν ἐντοπίσει πολλές συμπεριφορές πού ἐπαναλαμβάνονται ἀπό τή μία γενιά στήν ἑπόμενη. Γιά παράδειγμα, ἔχουν παρατηρήσει τά παιδιά, πού οἱ γονεῖς τους καπνίζουν στό σπίτι ἤ κάνουν χρήση ἀλκοόλ ἤ φαρμάκων, ἔχουν πολύ περισσότερες πιθανότητες ἀπό ἄλλα παιδιά νά κάνουν τό ἴδιο. Ἐπίσης, δέν εἶναι μόνο οἱ κοινές συμπεριφορές πού μποροῦν νά παρατηρηθοῦν ἀπό γενιά σέ γενιά. Εἶναι καί ὁρισμένα πού λέγονται ποιοτικά χαρακτηριστικά, πού υἱοθετοῦν τά παιδιά ἀπό τούς γονεῖς του, γιά παράδειγμα, οἱ γονεῖς πού ἔχουν χαμηλή αὐτοεκτίμηση, κατά κανόνα ἔχουν παιδιά πού καί αὐτά ἔχουν χαμηλή αὐτοεκτίμηση μέ ὅλες τίς συνέπειες.

2. Μέσα στό σπίτι.

Αὐτό πάντως πού εἶναι γενικότερα ἀποδεκτό, εἶναι ὅτι **μερικές συμπεριφορές καί ποιοτικά χαρακτηριστικά τῶν παιδιῶν, ὀφείλονται σέ βιολογικούς παράγοντες καί μερικές, -α, σέ περιβαλλοντικούς παράγοντες.** Τήν θεωρία αὐτή ἔρχονται νά τήν ὑποστηρίξουν πολλά ἐπιστημονικά εὑρήματα. Τά παιδιά πού βιώνουν τήν ἐνδοοικογενειακή βία, γιά παράδειγμα, ἔχουν πολλές πιθανότητες, σχεδόν σίγουρο, νά ἐξελιχθοῦν σέ ἐπιθετικούς ἐνήλικες. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, τά παιδιά πού γεννιοῦνται μέ κάποιο βαθμό ἐπιθετικότητας, ἀλλά μεγαλώνουν σέ ἕνα σπίτι ὅπου οἱ γονεῖς χειρίζονται τίς διαφωνίες τους μέσα ἀπό διάλογο καί δείχνοντας σεβασμό ὁ ἕνας στόν ἄλλον χωρίς νά ἀσκοῦν βία, τό πιθανότερο εἶναι ὅτι τό παιδί θά ἐλέγξει τήν ἐπιθετική συμπεριφορά καί θά ἀποκτήσει τίς ἀπαραίτητες δεξιότητες πού θά τό βοηθήσουν νά ἐπιλύει πιό ἀποτελεσματικά τά προβλήματά του. Αὐτό δηλαδή πού ὑποστηρίζει ἡ θεωρία **εἶναι ὅτι οἱ γονεῖς δίνουν τά γονίδια στά παιδιά τους κατά τή σύλληψη, ἀλλά μέσα ἀπό τήν ἀνατροφή καί τή διαπαιδαγώγηση θά δώσουν τήν κατεύθυνση γιά τό ποιές συμπεριφορές καί ποιά χαρακτηριστικά θά ἐκδηλωθοῦν ἤ ὄχι.**

Ἀκόμη, στά μάτια τοῦ παιδιοῦ, οἱ γονεῖς φαντάζουν σάν ἥρωες, καθώς ἐκεῖνοι τοῦ μαθαίνουν πράγματα, τό βοηθοῦν ὅταν ἔχει κάποιο πρόβλημα καί γενικότερα οἱ γονεῖς πού ξέρουν τά πάντα, μποροῦν τά πάντα. Τά παιδιά θαυμάζουν τόσο πολύ τούς γονεῖς τους, πού θέλουν νά τούς μοιάσουν. **Ἀποτελοῦν τό πιό σημαντικό πρότυπο συμπεριφορᾶς.**

Κάτι πού ἰσχύει ὄχι μόνο στά κατά σάρκα παιδιά ἀλλά καί στά υἱοθετημένα. Σέ αὐτή, λοιπόν, τήν ἡλικία πού τό παιδί εἶναι πιό δεκτικό ἀπό ποτέ εἶναι ἡ κατάλληλη περίοδος, νά τοῦ δώσουν οἱ γονεῖς τά καλύτερα στοιχεῖα τοῦ χαρακτήρα τους, ὥστε νά διαμορφώσει τήν προσωπικότητά του. **Μέσα ἀπό τή συμπεριφορά καί τόν τρόπο ζωῆς τους, οἱ γονεῖς, μποροῦν νά προσφέρουν στό πολυτιμότερο πρόσωπο τῆς ζωῆς των, πλούσια ἐρεθίσματα καί κατάλληλες - σωστές πληροφορίες γιά τό ὁποῖο ἀργότερα θά χαίρονται καί θά νιώθουν ὑπερήφανοι.**

Ἀξιομνημόνευτες πάντοτε παιδαγωγικές ἀρχές

3. Ἀρχές ἀξιομίμητες.

Τί μποροῦν νά εἶναι αὐτά;

Ὅπως ἐπισημαίνουν οἱ εἰδικοί, τά παιδιά μικρῆς κυρίως ἡλικίας **υἱοθετοῦν πολύ πιό εὔκολα συνήθειες πού βλέπουν στούς γονεῖς, παρά ὅσα τά συμβουλεύουν**. Ἄς δοῦμε παρακάτω μερικές γενικές ἀρχές πού θά θέλαμε νά υἱοθετήσουν τά παιδιά μας, ἀλλά πού ἐμεῖς πρέπει νά γίνουμε θετικό πρότυπο.

• **Νά μή βλέπει πολλή τηλεόραση**, ἐνῶ ἐμεῖς δέν παρακολουθοῦμε μέ τίς ὧρες τά διάφορα σήριαλ. Καλό θά εἶναι ἀφοῦ δοῦμε μαζί τήν ἐκπομπή πού θέλει ἤ τοῦ ἀρέσει, νά κλείσουμε τήν τηλεόραση, καί νά παίξουμε ἤ νά κουβεντιάσουμε ἤ νά πάμε βόλτα μαζί. Ἄν ἡ τηλεόραση ἤ ὁ ὑπολογιστής μένει ὅλη μέρα ἀνοιχτός, εἶναι δύσκολο γιά τό παιδί νά καταλάβει αὐτό πού λέμε.

• **Νά ἀγαπᾶ καί νά μή χτυπᾶ τά ἄλλα παιδάκια**, ὅταν ἐμεῖς δέν χρησιμοποιοῦμε τό ξύλο κάθε φορά πού μᾶς φέρνει ἀντίρρηση. Ἀλλιῶς μαθαίνουμε στό παιδί, ὅτι μέ αὐτόν τόν τρόπο δείχνουμε τήν δύναμή μας καί ἀναγκάζουμε τούς ἄλλους νά ὑπακούσουν.

• **Νά χρησιμοποιοῦμε καλό λεξιλόγιο**, ὅταν δέν ἀκούει ἐμᾶς νά κάνουμε τό ἀντίθετο. Καί γιά διακαιολογία φέρνουμε τό θυμό καί τά νεῦρα.

• **Νά μᾶς λέει τήν ἀλήθεια**, ὅταν ἐμεῖς δέν χρησιμοποιοῦμε τό ψέμα γιά φτηνές δικαιολογίες.

• **Νά εἶναι εὐγενικό, συγχωρητικό, ἀνεκτικό.** Πῶς; ὅταν ἐμεῖς δέν ἔχουμε πεῖ σχεδόν ποτέ τίς λέξεις «εὐχαριστῶ», «παρακαλῶ», «συγνώμη»;

• **Νά ἐκκλησιάζεται** ἤ νά πηγαίνει στό κατηχητικό. Πῶς; ὅταν ἐμεῖς ἀπουσιάζουμε ἀδικαιολόγητα, εἴτε μένοντας στό σπίτι ἤ φεύγουμε γιά ἄλλες δραστηριότητες; Τό καλύτερο θά ἦταν νά πηγαίναμε μαζί ἤ καί ὅλη ἡ οἰκογένεια.

• Θέλουμε νά **κοινωνοῦν** χωρίς νά δυσανασχετοῦν καί χωρίς νά κλαῖνε, λέγοντας, κακῶς, πώς εἶναι μέλι. Πῶς νά μᾶς πιστέψει; Ἀφοῦ εἶναι μέλι (καλό) γιατί ἐμεῖς δέν κοινωνοῦμε; Τό σωστότερο θά ἦταν πρῶτα νά δεῖ ἐμᾶς νά κοινωνοῦμε καί ἔπειτα αὐτό. Ἤ νά κοινωνοῦμε κατά, διαστήματα ὅλη ἡ οἰκογένεια μαζί.

• Συμβουλεύουμε τά παιδιά νά **διαβάζουν**, μέ διάφορες δικαιολογίες. Πῶς; ἐνῶ δέν μᾶς ἔχουν δεῖ σχεδόν ποτέ νά διαβάζουμε ἐμεῖς. Τά συμβουλεύουμε νά γίνουν, ὅτι δέν γίναμε ἐμεῖς.

4. Πρῶτα... οἱ γονεῖς

Ἡ ἐπίγνωση τῆς ἐπιρροῆς τῶν γονιῶν στά παιδιά εἶναι ἐξαιρετικῆς σημασίας. Ἡ ἀρνητική ἤ θετική συμπεριφορά μπορεῖ νά ἀποτελέσει ἰσχυρό πρότυπο γιά τά παιδιά πού μποροῦν νά μιμηθοῦν. Εἶναι σημαντικό νά θυμοῦνται οἱ γονεῖς, ὅτι ὁ τρόπος πού μαθαίνουν τά παιδιά εἶναι μέσω τῆς μίμησης. Ἡ συνειδητοποίηση αὐτή μπορεῖ νά ἀποτελέσει ἕνα ἀποτελεσματικότατο ἐργαλεῖο στή διαδικασία ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν. Γιά νά ἀποτελέσουν ὅμως οἱ γονεῖς ἕνα θετικό πρότυπο γιά τά παιδιά τους, θά πρέπει νά βρίσκονται πάντα μιά σκέψη πιό μπροστά καί νά ἔχουν τόν ἔλεγχο τοῦ ἑαυτοῦ τους.

Εἶναι εὔκολο νά ἐπιβάλλουν οἱ γονεῖς στά παιδιά τους τό «ὄχι» καί τά «μή», ἀλλά θέλει μεγάλη προσπάθεια καί πειθαρχία ἀπό τούς ἴδιους τούς γονεῖς νά κάνουν πράξη αὐτά πού συμβουλεύουν καί κηρύττουν.

Σκεφθεῖτε τά θετικά πράγματα πού θέλετε νά περάσετε στά παιδιά - τήν εὐτυχία, τήν ὑπομονή, τόν σεβασμό, τή γενναιοδωρία, τήν καλοσύνη, τήν αἰσιοδοξία, τήν πειθαρχία, τήν πίστη, τή συγγνώμη, τήν ἀγάπη στήν πατρίδα κ.ἄ. ὑπό τόν ὅρο ὅμως ὅτι θά εἶστε συνεπεῖς πρῶτα ἐσεῖς. **Τά παιδιά σέβονται τούς ἀνθρώπους πού εἶναι συνεπεῖς σέ αὐτά πού λένε**. Ἡ ὑποκρισία καί ἡ ἀσυνέπεια σπρώχνει τά παιδιά στό νά ἀκολουθήσουν λάθος δρόμο, δημιουργώντας ἀποπροσανατολισμό.

Στό τέλος, αὐτό πού βλέπουν καί πιστεύουν τά παιδιά, αὐτό καί γίνεται. Προσπαθήστε νά γίνεται «ἡ μηλιά» πού κουβαλάει στά κλαδιά της σωστούς καρπούς. Ἡ μηλιά κάτω ἀπό τήν ὁποία θά πέσει τό μῆλο καί δέν θά κυλήσει.

Γίνετε ἐσεῖς τό θετικό πρότυπο πού κάθε παιδί θά ἤθελε νά μοιάσει καί πού ἀργότερα μέ τή σειρά του θά μεταδώσει στίς ἑπόμενες γενιές.

Ἡ Ἐκκλησιαστική Ἐκπαίδευση στή Δύση τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας

τοῦ Ἱεροδιακόνου Κυρίλλου Ποτηρένια, Θεολόγου

1. Ἡλικία

Ἡ Ρωμαιοκαθολική (Δυτική) Ἐκκλησία χορηγεῖ ὑποτροφίες σέ ἀπόφοιτους Θεολογικῶν Σχολῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καθώς καί σέ μονοφυσίτες (προχαλκηδονίους), μέ σκοπό νά φοιτήσουν στά πανεπιστήμιά της καί νά γνωρίσουν τήν ἐκκλησιαστική της ἐκπαίδευση καί παράδοση.

Μιά τέτοια ὑποτροφία τοῦ Βατικανοῦ γιά ἕνα χρόνο χορηγήθηκε καί σέ μένα κατόπιν αἰτήματός μου, γιά νά σπουδάσω στό Ποντιφικό Γρηγοριανό Πανεπιστήμιο πού ἐδρεύει στή Ρώμη (Pontificia Universita Gregoriana).

Κατά τό διάστημα αὐτό εἶχα τήν εὐκαιρία νά παρακολουθήσω τό ἐκπαιδευτικό τους σύστημα καί νά διακρίνω ἀρκετές διαφορές σέ σχέση μέ τό δικό μας, σέ ὅ,τι ἔχει νά κάνει μέ τήν κατάρτιση καί γενικότερα ἐξειδίκευση τοῦ Κλήρου τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας.

Συγκεκριμένα αὐτή **ξεκινᾶ πολύ νωρίς,** στήν ἡλικία τῶν 12-13 ἐτῶν καί τελειώνει ὡς βασική ἐκπαίδευση καί θεολογική κατάρτιση στήν ἡλικία τῶν 23 ἐτῶν. Ἀξίζει νά σημειωθεῖ πώς **γιά νά ἱερωθεῖ κάποιος στή Ρωμ/κή Ἐκκλησία πρέπει ὁπωσδήποτε νά εἶναι κάτοχος πτυχίου Θεολογικῆς Σχολῆς**.

2. Σεμινάρια

Εἰδικότερα ὅμως τό ἐκπαιδευτικό σύστημα θεολογικῶν σπουδῶν τῆς Ρωμ/κῆς Ἐκκλησίας ἔχει δύο βαθμίδες, τά λεγόμενα καθολικά σεμινάρια.

Τό **σεμινάριο μινόρε** (seminario minore) πού εἶναι τό σχολεῖο δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης (γυμνάσιο καί λύκειο) καί τό **σεμινάριο μαγκιόρε** (seminario maggiore) πού εἶναι τό σχολεῖο τριτοβάθμιας ἐκπαίδευσης (πανεπιστήμιο).

Στό σεμινάριο μινόρε (seminario minore) φοιτοῦν τά παιδιά ἡλικίας 12-13 ἐτῶν γιά 6 χρόνια ἐκπαίδευσης (κάτι σάν τό δικό μας ἐκκλησιαστικό γυμνάσιο λύκειο). Αὐτά τά σεμινάρια δέν εἶναι κρατικά, ἀλλά τόν κύριο ρόλο κατέχει ἡ Ρωμ/κή Ἐκκλη-

σία διαμέσου τῶν Μητροπόλεων στίς ὁποῖες καί ἐδρεύουν. Μέσα σ' ἕνα τέτοιο σεμινάριο τό παιδί ὄχι μόνο καταρτίζεται θεολογικά, ἀλλά **μαθαίνει καί τή θεολογία ἐμπειρικά** δηλαδή ζεῖ ὑποχρεωτικά ὡς οἰκότροφος μέ τά ἄλλα παιδιά καί συμμετέχει σ' ὅλες τίς ἐκκλησιαστικές ἀκολουθίες τοῦ νυχθημέρου οἱ ὁποῖες γίνονται ἐντός τῶν οἰκοτροφείων (vita comunitaria). Ἔτσι προετοιμάζονται νά γίνουν κληρικοί παρακολουθώντας ἕνα κύκλο μαθημάτων γενικῆς παιδείας, θεολογίας, πνευματικότητας ἀλλά καί κλασσικῆς παιδείας τῆς δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης τῆς χώρας.

Στή συνέχεια ἀκολουθεῖ ἡ δεύτερη βαθμίδα ἐκπαίδευσης στά σεμινάρια μαγκιόρε (seminario maggiore), τά λεγόμενα **κολλέγια**. Μέσα σ' ἕνα κολλέγιο συνεχίζουν νά ζοῦν ὑποχρεωτικά ὡς οἰκότροφοι γιά τουλάχιστον 5 χρόνια καί ταυτόχρονα παρέχεται ἡ θεολογική γνώση καί ἐκκλησιαστική κατάρτιση σέ ἀντίστοιχα Ρωμ/κά Πανεπιστήμια τά ὁποῖα εἰδικεύονται σέ κατηγορίες καί **δίδουν μαζί μέ τό πτυχίο καί εἰδίκευση**. Πρέπει νά σημειώσουμε πώς κάθε σχολή δίδει τήν δική της εἰδίκευση στήν ὁποία καλοῦνται νά ἐπιλέξουν ὅπως: **Φιλοσοφίας-Θεολογίας**, **Βιβλικῆς Θεολογίας**, **Ἀνατολικῶν σπουδῶν**, **Ἱεραποστολικῆς**, **Κανονικοῦ καί Ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου**, **Ἐκκλ. Ἱστορίας**, **Οἰκουμενικῶν σπουδῶν** κ.ἄ. Τέτοιου εἴδους κολλέγια ὑπάρχουν στή Ρώμη, ὅπου ἐκεῖ εἶναι καί τά περισσότερα θεολογικά πανεπιστήμια, ἀλλά καί σέ ἄλλες μεγαλουπόλεις, ὅπως στή Βενετία εἶναι τῶν Οἰκουμενικῶν σπουδῶν, στή Ρώμη στό Λατερανό τοῦ Κανονικοῦ καί Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου, στό Βατικανό Βιβλικῆς Θεολογίας, στή Φλωρεντία Φιλοσοφίας-Θεολογίας, στή Νάπολη Ἱεραποστολικῆς κ.ἄ. Ἐπιπροσθέτως δέ ἕνας ἱεροσπουδαστής (seminarista), πρέπει **νά συμμετέχει ἀπαραίτητα καί σέ κάποιες ἀποστολές** ὅπως: νά εἶναι κατηχητής σέ ἐνορίες, νά συμμετέχει στίς ἱεραποστολικές δράσεις, νά παρακολουθεῖ κάποια ποιμαντικά σεμινάρια, νά συμμετέχει στίς ἐκδηλώσεις καί ἑορτές τοῦ κολλεγίου. Νά παρευρίσκεται στίς ἀκολουθίες τοῦ νυχθημέρου ἐντός τοῦ οἰκοτροφείου καί νά λαμβάνει ἐκκλησιαστικά ἀξιώματα γιά νά βοηθεῖ στήν τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας. Αὐτά εἶναι τά ἀντίστοιχα τοῦ ἀναγνώστου καί τοῦ ὑποδιακόνου τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Χρήσιμες πληροφορίες πρός ἀξιοποίηση

Ἀκόμα στά κολλέγια καί τῶν δύο βαθμίδων ἐκπαίδευσης, μποροῦν νά φιλοξενηθοῦν καί συγγενεῖς τῶν σπουδαστῶν, χωρίς φυσικά νά τούς ἀποσποῦν ἀπό τό πρόγραμμα τῶν σπουδῶν τους. Αὐτό βοηθᾶ περισσότερο στή ψυχολογία τους, διότι ἐγκαταλείπουν τούς οἰκείους τους σέ νεαρή ἡλικία καί ὡς ἐκ τούτου ὑπάρχει ἔντονη ἐπιθυμία νά ἐπιστρέψουν κοντά τους. Μέ τόν τρόπο ὅμως αὐτό μειώνεται τό αἴσθημα τῆς φυγῆς καί ἐγκατάλειψης τῶν σπουδῶν τους.

Ἐπίσης σπουδαίο εἶναι ὅτι τό **κολλέγιο συνεχίζει νά ἔχει ἐπαφή μέ τούς ἀποφοίτους**, τούς λεγόμενους ex-alluni, τοῦ κολλεγίου γιά νά βλέπει τήν πρόοδο καί ἐξέλιξή τους στή διάρκεια τῆς ζωῆς τους, σέ τί θέση τούς ἔχει τοποθετήσει ἡ Ρ/Κ Ἐκκλησία καί τούς καλεῖ κατά καιρούς στό κολλέγιο γιά νά μή χαθεῖ αὐτή ἡ ἐπικοινωνία.

Ὅλα αὐτά τά χρόνια οἱ ἱεροσπουδαστές εἶναι ὑπότροφοι στά κολλέγια ἀπό τίς μητροπόλεις τους, καί ὅταν ἀποφοιτήσουν ὑποχρεοῦνται νά ἐπιστρέψουν καί νά τίς στελεχώσουν.

Ἄν κάποιος ἐπιθυμεῖ νά συνεχίσει τήν ἀκαδημαϊκή του μόρφωση παρακολουθεῖ μεταπτυχικές καί διδακτορικές σπουδές πάλι μέ ὑποτροφία τῆς Μητροπόλεώς του.

3. Τί ἐνδιαφέρει τούς Ὀρθοδόξους

Γιατί θά ἐνδιέφερε ἄραγε ἕναν ὀρθόδοξο χριστιανό καί ἀπόφοιτο Ὀρθοδόξου θεολογίας νά γνωρίσει τό ἐκκλησιαστικό σύστημα ἐκπαίδευσης τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας; γιατί μποροῦμε νά βροῦμε πράγματι **θετικά στοιχεῖα** στήν ἐκπαίδευσή τους, τά ὁποῖα μποροῦν νά βοηθήσουν νά καλυτερέψουμε ὅσο εἶναι δυνατόν καί ἐφικτό τό δικό μας ἐκπαιδευτικό ἐκκλησιαστικό σύστημα. Γιά παράδειγμα ἀναφέρω, ὅτι τό **νά ἔχει ἡ Ἐκκλησία δικό της ἐκπαιδευτικό σύστημα** δίχως τήν παρέμβαση τῆς Πολιτείας γιά τήν ἐκπαίδευση τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου της, θεωρῶ πώς εἶναι πολύ σημαντικό, διότι θά μπορεῖ νά τούς καταρτίσει καταλληλότερα καί μέ μεγαλύτερη εἰδίκευση σέ ποιμαντικά θέματα, τά ὁποῖα πολλές φορές καταλιμπάνονται ἤ καί παραθεωροῦνται μέ τό σημερινό ἐκπαιδευτικό μας σύστημα. Ἀκόμη ἕνα ἄλλο ἐξίσου σημαντικό στοιχεῖο εἶναι ἡ ὑποτροφία πού παρέχεται στό μαθητή καί ἀργότερα σπουδαστή ἀπό τή Μητρόπολή του καί ἡ ὑποχρεωτική ἐπιστροφή του σ' αὐτή μέ σκοπό νά τήν στελεχώσει ἀλλά καί νά τόν χρησιμοποιήσει ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες της. Εἰδικά στίς μέρες μας νομίζω πώς πάρα πολλά παιδιά θά ἐπέλεγαν ἕνα ἀνάλογο ἐκπαιδευτικό σύστημα, μέ ταυτόχρονα ἐξασφαλισμένη στέγη καί τροφή, προκειμένου νά σπουδάσουν καί ἀργότερα ὡς ἀπόφοιτοι-πτυχιούχοι νά διακονήσουν τήν ἐκκλησία ὡς ἐργάτες τοῦ εὐαγγελίου.

ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΤΑΥΡΩΣΗ... Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ!

Τό δρᾶμα τῆς χώρας μας γιά οὐκ ὀλίγα χρόνια, συνεχίζεται. Αὐτό τό ἐπεδίωκαν ἐπί πολλά ἔτη, ἐχθροί ὄχι μόνο ἐξωτερικοί ἀλλά καί ἐκ τῶν ἔσω πού ἐπιβουλεύονταν τά καλά τούτου τοῦ τόπου. Ἄς παραθέσουμε λοιπόν συνοπτικά τό δρᾶμα τοῦ Ἰησοῦ πρός τόν Σταυρό καί ὡς καθρέφτισμα ἐκ παραλλήλου, τό δρᾶμα τῆς πορείας τῆς Ἑλλάδας τά τελευταία χρόνια :

Ὁ Κύριός μας μέ τόν λόγο του, συνάσπισε τούς ἐχθρούς του πού θεώρησαν ὅτι ἐπιβουλεύεται τῶν συμφερόντων τους. Μήπως κάτι ἀνάλογο, δέν συνέβη καί μέ τή χώρα μας; Πόσες **διαστρεβλωμένες** συζητήσεις δέν ἀκούσατε γιά τήν δῆθεν «εὐημερία» τῶν Ἑλλήνων τή στιγμή πού οἱ ὑπόλοιποι Εὐρωπαῖοι πολίτες ἦσαν δῆθεν «ἐργατικότεροι» καί ἀρκούνταν σέ ὀλιγοτέρα;

Ὁ Ἰησοῦς προδόθηκε ἀπό ἕναν ἄνθρωπο πού εἶχε δίπλα Του. Τό ἴδιο καί ἡ χώρα μας, **προδόθηκε** ἀπό ἀνθρώπους πού ὑποτίθεται πώς ὑπηρετοῦσαν τό συμφέρον της.

Παραδόθηκε νά δικασθεῖ ὁ Κύριος καί τόν ἔσερναν ἀπό τόν Ἄννα στόν Καϊάφα. Δέ θυμίζει ἀλήθεια, τήν πορεία τῆς χώρας μας ὅταν ἔγινε **ἔρμαιο τῶν δανειστῶν μας** καί παρέδιδαν τό μέλλον ὁλοκλήρων γενεῶν σέ ἀσχέτους τῶν προβλημάτων καί τῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ μας, ἀνθρώπους ὅπως αὐτούς τῆς Τρόικας ;

Σταύρωσαν, ἀφοῦ βασάνισαν τόν Ἰησοῦ πού δίδαξε τήν ἀλήθεια στό λόγο του τή στιγμή πού ἀθώωναν τόν Βαραβά, τόν πραγματικό ἐγκληματία. Γιά σκεφτεῖτε :Τήν Ἑλλάδα, τή χώρα πού δίδαξε τίς ἐπιστῆμες καί τόν πολιτισμό στόν σύγχρονο κόσμο, τήν «**σταύρωσαν**» ἐπίσης, **ἀντίθετα μέ τήν Ἱσπανία ἤ τήν Ἰταλία ἤ τή Γαλλία πού ἔχουν μεγαλύτερα χρέη** !

Ἄς μήν λησμονοῦμε ὅμως ἐπίσης τό **μήνυμα** τῆς θυσίας τοῦ Κυρίου μας : μετά τήν «σταύρωση» ἔρχεται ἡ λύτρωση... ἡ **Ἀνάσταση** ! Καί ἡ Ἀνάσταση θά ἔρθει εἴτε τό θέλουν ὁρισμένοι, εἴτε ὄχι. Τά ψέματα τῶν συκοφαντῶν Του ἀποκαλύφθηκαν ἕνα πρός ἕνα, ὅπως καί ἡ συνωμοσία ἐναντίον Του.

> **Τό Δρᾶμα τοῦ Χριστοῦ καί τό δρᾶμα τῆς πατρίδος μας.**

Τοῦ Οἰκονομολόγου Νικολάου Χατζητριανταφύλλου
Ὑπευθ. Οἰκονομικῶν Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως

Τί σημαίνει ὅμως ἡ λέξη ἀνάσταση ; Ἡ ἑλληνική γλώσσα ἑρμηνεύει : ἀνά + ἵσταμαι πού σημαίνει σηκώνομαι ὄρθιος. Ἀνάσταση γιά τήν Ἐκκλησία μας σημαίνει πώς ἀφυπνίζομαι, ξυπνάω ἀπό τόν βαθύ ὕπνο τῆς ψευδαίσθησης, ξυπνάω ἀπό τόν βαθύ ὕπνο τοῦ μυαλοῦ καί τῆς σκέψης, γίνομαι συνειδητός κι ἔχω ἐπίγνωση. Καί ἀνάληψη ἐκ τοῦ : ἀνά + λαμβάνω, σημαίνει πώς ξαναπαίρνω πίσω τήν θεϊκότητά μου, ἀπελευθερώνω καί ὁλοκληρώνω τόν ἑαυτό μου. Βέβαια – ἄς μή βιαστοῦν κάποιοι νά σκεφτοῦν – ὅτι ὑπῆρξε ἡ χώρα μας ὡς ὁ Κύριος, «ἀναμάρτητη». Ἀλλά ἡ ἀδικία πού συντελέσθηκε (καί συνεχίζει νά συντελεῖται) εἰς βάρος της εἶναι ἀναμφισβήτητη. Οἱ ψυχές τῶν Ἑλλήνων ἐπιζητοῦν τή λύση καί ἐπιζητοῦν τήν ἐλευθερία τους, ἕνα ὁριστικό τέλος στό δρᾶμα καί θέλουν τή λύτρωση...Τό ζήτημα εἶναι ἄν ὅλο αὐτό τό δρᾶμα, ***μᾶς διδάξει τόν δρόμο τῆς σύνεσης καί τῆς ἐγκράτειας****, ἄν μᾶς δώσει νά καταλάβουμε ὅτι πρέπει νά εἴμαστε εὐγνώμονες μέ τά ὀλίγα καί νά μήν αἰθεροβατοῦμε σέ κόσμους ἀπληστίας καί ἀφθονίας.*

Ὑπό τοῦ Ἀρχιμ. Κοσμᾶ Θασίτη

ΘΗΟΡΙΑΚΑ

ΛΗΞΗ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΚΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΩΝ **2013-2014** Ι.Μ.Ν. ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΛΕΥΘ/ΛΕΩΣ

Μέσα σέ κλῖμα χαρᾶς καί ἀγάπης, τά παιδιά τῶν Κατηχητικῶν καί Νεανικῶν Συντροφιῶν τοῦ Ἱ.Ν. Ἁγίου Νικολάου Ἐλευθ/λεως παρουσίασαν, στίς 24 Ἀπριλίου 2014, ἡμέρα Πέμπτη τῆς Διακαινισίμου, στό χῶρο τοῦ Ἀμφιθεάτρου "Δημοκρατίας" τῆς πόλεώς μας, τήν πρώτη ἐπίσημη ἐκδήλωση, ἡ ὁποία εἶχε διπλό χαρακτήρα:

Ἀφ' ἑνός μέν ἦταν **ἀφιερωμένη στά 300 χρόνια ἀπό τή γέννηση τοῦ Ἁγ. Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ**, ἀφ' ἑτέρου θέλαμε νά τιμήσουμε τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας γιά τά **10 χρόνια ἀρχιερατικῆς διακονίας** στήν Ἱερά Μητρόπολη Ἐλευθ/λεως.

Στό πρῶτο μέρος τῆς ἐκδήλωσης, τά παιδιά τοῦ Δημοτικοῦ καί τοῦ Γυμνασίου μᾶς ταξίδεψαν στό παρελθόν, παρουσιάζοντάς μας μία **θεατρική παράσταση μέ θέμα τή ζωή τοῦ Ἁγ. Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ**. Μέσα ἀπό αὐτή, τά παιδιά συνδύασαν δύο πράγματα. Τό πρῶτο ἦταν τό πραγματικά δύσκολο ἐγχείρημα τῆς σκιαγράφησης τῆς μορφῆς τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ, ἀναβιώνοντας τήν ταπεινότητά του, τό σκληρό ἀγώνα του γιά τή μόρφωση ὅλου του λαοῦ χωρίς διακρίσεις, ἀλλά καί τά ἀποτελέσματα τῆς ὑπεράνθρωπης προσπάθειάς του ὥστε τό ὑπόδουλο γένος τῶν Ἑλλήνων νά ξαναβρεῖ τήν ἐλευθερία του.

Τό δεύτερο ἦταν ὅτι εἶχαν νά ἀντιμετωπίσουν ἕνα δύσκολο ἀντίπαλο. Αὐτός ἦταν οἱ προσωπικές τους ἰδιαιτερότητες καί ἡ διαφορετικότητα τοῦ χαρακτήρα τους, πού ἀπαιτοῦσαν, ὅπως σέ κάθε συλλογική προσπάθεια, τήν ἀπαραίτητη ζύμωση τῆς συνύπαρξης μέσα ἀπό τίς πρόβες καί τήν προετοιμασία τῆς ἐκδήλωσης γενικότερα.

Ὅλα αὐτά ὅμως, μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Ἁγίου, ξεπεράστηκαν καί τό ἀποτέλεσμα ἦταν πολύ εὐχάριστο, δημιουργώντας συγκίνηση σέ ἀρκετούς ἀνθρώπους καί ἰδιαίτερα στούς γονεῖς τῶν παιδιῶν.

Στή συνέχεια τῆς ἐκδήλωσης, ὁ βυζαντινός χορός τοῦ Ἱ.Ν. Ἁγίου Νικολάου, μέ πρωτοψάλτη τόν κ. Ἰωαννίδη Χρυσοβαλάντη, μᾶς ἔψαλαν τροπάρια ἀπό τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, μεταφέροντάς μας νοερά στό πνεῦμα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς.

Στό δεύτερο μέρος, πῆραν τή σκυτάλη τά **παιδιά τοῦ Λυκείου**. Μᾶς **παρουσίασαν κείμενα καί τραγούδια δικῆς τους ἐπιλογῆς**, μεταφέροντάς μας τούς προβληματισμούς, τίς ἀγωνίες πού ἀντιμετωπίζουν σήμερα, κάνοντάς μας κοινωνούς στό δικό τους κόσμο, μέ τή σκέψη στή ρηχή καθημερινότητά μας. Ἔστειλαν ἠχηρά τό διαχρονικό μήνυμα, ὅτι τό αὔριο ἀνήκει στά παιδιά, γιατί αὐτά εἶναι τό μέλλον τοῦ κόσμου καί χωρίς αὐτά δέ μπορεῖ νά ὑπάρξει κόσμος.

Στό τέλος τῆς ἐκδήλωσης, τά παιδιά συγκίνησαν τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας, παραδίδοντάς του μία **τιμητική πλακέτα** γιά τά 10 χρόνια της ἀρχιερατικῆς ποιμαντορίας του.

Κατά τόν μήνα ***Μάρτιον 2014*** *ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος:*

Ἐλειτούργησε καί ὡμίλησε:

Τήν **2αν** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Γαληψοῦς, τήν **5ην** εἰς Προηγιασμένην Θείαν Λειτουργίαν εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν, τήν **8ην** εἰς τόν Κοιμητηριακόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Θεοδώρων Ἐλευθερουπόλεως, τήν **9ην** εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν, ὅπου καί προέστη τῆς Λιτανείας τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, τήν **12ην** εἰς Προηγιασμένην Θείαν Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ὀρφανίου, τήν **16ην** εἰς τόν Καθεδρικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, τήν **19ην** εἰς Προηγιασμένην Θείαν Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Χρυσοκάστρου, τήν **23ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Γεωργιανῆς, τήν **25ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς τό Ν. Συράκο (Βλάχικα) Ἐλευθερουπόλεως, τήν **30ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων Ἁγίου Ἀνδρέου, ὅπου προέστη τοῦ ἐτησίου μνημοσύνου τοῦ π. Σάββα Μελίδη, ἐτέλεσε δέ καί τρισάγιον ἐπί τοῦ τάφου του εἰς τό Κοιμητήριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἐχοροστάτησε καί ὡμίλησε:

Τήν **2αν**, τήν **9ην**, τήν **16ην**, τήν **23ην** καί τήν **30ην** εἰς τούς Κατανυκτικούς Ἑσπερινούς εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τήν **7ην** εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῶν Α΄ Χαιρετισμῶν εἰς τόν ἴδιον Ἱερόν Ναόν, τήν **14ην** εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῶν Β΄ Χαιρετισμῶν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ὀφρυνίου, τήν **21ην** εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῶν Γ΄ Χαιρετισμῶν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἐλαιοχωρίου, τήν **24ην** εἰς τόν Πανηγυρικόν Ἑσπερινόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς τά Δωμάτια, τήν **28ην** εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῶν Δ΄ Χαιρετισμῶν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Παραλίας Ὀφρυνίου.

Προέστη:

Τήν **25ην** τῆς Δοξολογίας ἐπί τῇ Ἐθνικῇ Ἐπετείῳ εἰς τόν Καθεδρικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου καί τῆς Ἐπιμνησύνου δεήσεως εἰς τό Ἡρῶον τοῦ Δημοτικοῦ Πάρκου Ἐλευθερουπόλεως.

Συμμετέσχε:

Τήν **29ην** εἰς τήν ἐνθρόνισιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κίτρους καί Κατερίνης κ.κ. Γεωργίου.

Πραγματοποίησε:

Τήν **28ην** τήν μηνιαίαν Ἱερατικήν Σύναξιν εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν μέ θέμα εἰσηγήσεως: «Τά χαρακτηριστικά γνωρίσματα τῆς Ὀρθόδοξης λατρείας μας». Τήν εἰσήγησιν παρουσίασε ὁ κ. Νικόλαος Μιχαλόπουλος, Θεολόγος Καθηγητής - Συγγραφέας. Ἀκολούθησε ἐνδιαφέρουσα συζήτησις καί ὑπόμνησις τῶν καθηκόντων τῶν Ἐφημερίων ἐν ὄψει τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καί τοῦ Πάσχα.

Ἐτέλεσε:

Τήν **11ην** Τρισάγιον ἐπί τοῦ Τάφου τοῦ προκατόχου του Κυροῦ Σωφρονίου εἰς τόν αὔλειον χῶρον τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Κατά τόν μήνα **Ἀπρίλιο 2014** ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος:

Ἐλειτούργησε καί ὡμίλησε:

Τήν **6ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μυρτοφύτου, τήν **13ην** Κυριακή τῶν Βαΐων εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Παραλίας Ὀφρυνίου, τήν **14ην** εἰς Προηγιασμένην Θείαν Λειτουργίαν εἰς τόν Καθεδρικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, τήν **16ην** εἰς Προηγιασμένην Θείαν Λειτουργίαν εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τήν **17ην** Μεγάλη Πέμπτη εἰς τόν ἴδιον Ἱερόν Ναόν, τήν **19ην** Μέγα Σάββατο εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἐλευθερίου, ὅπου ἡ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Ἐπιταφίου, τήν **20ην** κατά τήν Ἀνάστασιν εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τήν **22αν** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐπί τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων Νεοφανέντων Μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης, τήν **23ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἐλαιοχωρίου, τήν **25ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀντιφιλίππων, τήν **27ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ Παλαιοχωρίου.

Ἐχοροστάτησε καί ὡμίλησε:

Τήν **2αν** εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Κανόνος εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν, τήν **4ην** εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου εἰς τούς Ἱερούς Ναούς τῆς Πόλεως Ἁγίου Ἐλευθερίου καί Ἁγίου Νικολάου, τήν **6ην** εἰς τόν Κατανυκτικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν, τήν **13ην** εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Παναγίας Φανερωμένης Νέας Ἡρακλείτσης, τήν **14ην** εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου Ν. Περάμου, τήν **15ην** εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Νι-

κησιάνης, τήν **16ην** εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἱεροῦ Εὐχελαίου εἰς τόν Καθεδρικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, τήν **18ην** εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῶν Μεγάλων Ὡρῶν καί τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἀποκαθηλώσεως εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τήν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὄρθρου τοῦ Μεγάλου Σαββάτου καί τήν περιφοράν τοῦ Ἐπιταφίου εἰς τόν Καθεδρικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, τήν **20ην** εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἀγάπης εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν, τήν **26ην** εἰς τόν Ἑσπερινόν τοῦ Πανηγυρίζοντος Ἱεροῦ Παρεκκλησίου Ἀποστόλου Θωμᾶ Μεσιᾶς.

Προέστη:

Τήν **5ην** τοῦ ἐτησίου μνημοσύνου τοῦ Νικολάου Χουρναζίδη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Σιδηροχωρίου.

Ἔδωσε:

Τήν **15ην** συνέντευξιν εἰς τόν τηλεοπτικόν σταθμόν τῆς Καβάλας Center ἐν ὄψει τῶν Ἁγίων ἡμερῶν τοῦ Πάσχα.

Παρακολούθησε:

Τήν **24ην** εἰς τό Ἀμφιθέατρον τῆς Δημοκρατίας τοῦ Δήμου Ἐλευθερουπόλεως τήν ἐκδήλωσιν ἐπί τῇ λήξει τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἐνορίας τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅπου καί ὡμίλησεν ἐπικαίρως.

Κατά τόν μήνα **Μάϊον 2014** ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος:

Ἐλειτούργησε καί ὡμίλησε:

Τήν **4ην** εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα Ταξιαρχῶν τοῦ Μανταμάδου Λέσβου μετά τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου, Σερρῶν καί Νιγρίτης κ. Θεολόγου, Λάμπης καί Σφακίων κ. Εἰρηναίου, Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου κ. Ἱεροθέου καί τοῦ Ἐπιχωρίου Ἱεράρχου κ. Χρυσοστόμου, τήν **5ην** εἰς τό ἴδιον Ἱερόν Προσκύνημα μετά τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου καί Ζιχνῶν κ. Ἱεροθέου, τήν **8ην** εἰς τήν Πανηγυρίζουσαν Ἱεράν Μονήν τοῦ Ὑψηλοῦ Λέσβου μετά τοῦ Ἐπιχωρίου Ἱεράρχου κ. Ἰακώβου, τήν **11ην** εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν Μυτιλήνης ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Νεομάρτυρος Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου μετά τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου, Αὐλῶνος κ. Χριστοδούλου καί Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου, ὅπου καί συμμετέσχε τῆς μεγαλοπρεποῦς λιτανείας τοῦ Ἁγίου σκυνώματός του, ὡμιλήσας ἐπικαίρως ἀπό ἐξέδρας, τήν **18ην** εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Νικησιάνης, τήν **21ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Δωματίων, τήν **25ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Δρυάδος, ὅπου καί ἐχειροθέτησεν εἰς Πρωτοπρεσβύτερον τόν θεολόγον - Ἐφημέριον τῆς Ἐνορίας π. Γεώργιον Σγουρίδην, τήν **29ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Εὐγενίου Χορτοκοπίου ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναλήψεως.

Ἐχοροστάτησε καί ὡμίλησε:

Τήν **3ην** εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα τῶν Ταξιαρχῶν Μανταμάδου Λέσβου μετά τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου, Σερρῶν κ. Θεολόγου, Λάμπης κ. Εἰρηναίου, Ζιχνῶν κ. Ἱεροθέου καί Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου, τήν **10ην** εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Μυτιλήνης ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου μετά τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου, Αὐλῶνος κ. Χριστοδούλου καί Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου, τήν **20ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Νέας Περάμου, ὅπου ἐτέλεσεν καί τρισάγιον ἐπί τοῦ τάφου τοῦ προκατόχου του Κυροῦ Ἀμβροσίου, τήν **28ην** εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐπί τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Πάσχα καί τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως.

Πραγματοποίησε:

Τήν **31ην** τήν τελευταία Ἱερατική Σύναξη τῶν Ἐφημερίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆς Κατηχητικῆς περιόδου 2013 -2014 εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Νικησιάνης μέ θέμα εἰσηγήσεως «Ἀπό τήν διδασκαλία τῶν Ἁγίων Πατέρων μας περί τῆς Ἁγίας Τριάδος». Τήν εἰσήγησιν παρουσίασε ὁ Πρωτ/ρος π. Γεώργιος Σγουρίδης, θεολόγος - Ἐφημέριος Δρυάδος. Ἀκολούθησε ἀνασκόπηση τῶν γενομένων εἰσηγήσεων καί εὐχαριστήριος προσφώνησις ὑπό τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως π. Χρυσοστόμου Μπένου. Ἡ σύναξις ἔκλεισε μέ πλούσια τράπεζα τήν ὁποία παρέθεσε ἡ Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ταξιαρχία μετά τῆς συνοδείας της.

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ Γραφείο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ
Αριθμός Αδείας 57837
ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΝΕΡΙΟΔΙΚΑ (1Χ+7) ΕΚΔΟΤΩΝ
ΕΛΤΑ Hellenic Post